
ήθη έθιμα παράδοση: **"το πρωί της Δευτέρας μετά το γάμο"** στο χωριό Βρύσες, δήμου Τριφυλίας νομού Μεσσηνίας.

Το πρωί της Δευτέρας, κατά της εννιά η ώρα, κοπέλες και νέοι από τους καλεσμένους πηγαίνουν στο σπίτι που είχε κοιμηθεί το ζευγάρι με τραγούδια και χαρές, έπαιρναν τους νεόνυμφους και τους έφερναν στο σπίτι του πεθερού που ήταν το τραπέζι και οι καλεσμένοι.

Η νύφη, γεμάτη υπερηφάνεια, καμαρωτή, βασταζόμενη από το γαμπρό, που και αυτός στεκόταν περήφανα και καμαρωτά, κρατούσε ψηλά το κεφάλι, γελούσε λίγο, μιλούσε λίγο και βάδιζε αργά, όπως και με δυσκολία έδινε το χέρι της να την χαιρετήσουν.

Από αυτή τη στάση της νύφης έμεινε και ακούγεται να λέγεται μέχρι και σήμερα από τις κακές γλώσσες για κάποια που κάνει τον ψευτοπερήφανο.

«Για δες πως καμαρώνει σαν τη νύφη της Δευτέρας» και αυτό γιατί τη Δευτέρα η νύφη καμάρωνε, τις επόμενες μέρες έτρεχε στις δουλειές, κουραζόταν, γέμιζε λάσπες και χώματα και η γιορτή πήγαινε «περίπατο».

Μέχρι και το μεσημέρι της Δευτέρας συνέτρωγαν όλοι στο τραπέζι του γάμου και διασκέδαζαν τραγουδώντας και πίνοντας. Η νύφη έβγαινε και πάλι να τονώσει το γλέντι. Βοηθούμενη και από άλλες κοπέλες άρχιζε να ανοίγει τα δέματα με τα προικιά. Έδεναν σχοινιά χιαστή στο πάτερο, στο ταβάνι του σπιτιού και πάνω σ' αυτά άπλωναν με τάξη και σειρά όλα τα ρούχα της, όπως είχε κάνει και στο πατρικό της. Ύστερα άρχιζαν τα δώρα, έβγαζε ένα στρώμα και δυο μαξιλάρια και τα έριχνε στον πεθερό και την πεθερά χάρη.

Το πρωί της Δευτέρας μετά το γάμο "Τριφυλία-Μεσσηνία"

Συντάκτης: Σουλιμιώτης Αλέκος

Χαρές έκανε ακόμη στα αδέρφια (αγόρια και κορίτσια) του γαμπρού και στον κουμπάρο.

Ενώ γίνονταν όλα αυτά, οι συγγενείς του γαμπρού, έβαζαν τον πατέρα του, δηλαδή τον πεθερό της νύφης πάνω στο στρώμα που του χάρισε η νύφη και κρατώντάς το από τις τέσσερις άκρες, τον κουνούσαν και τον κατάβρεχαν με νερό. Επίσης πολλοί συγγενείς του γαμπρού φορούσαν διάφορα φορέματα, από τα έτοιμα προικιά της νύφης και έκαναν διάφορες χιουμοριστικές παραστάσεις, δίνοντας έτσι περισσότερο κέφι και χαρά στο τραπέζι και το περιβάλλον.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, όλοι μαζί ξεκινούσαν τραγουδώντας για την πηγή «Κεφαλάρι» του χωριού. Φτάνοντας εκεί η νύφη έβγαζε ένα νόμισμα και το έριχνε στην πηγή. «Ασήμωνε» τα νερά.
Έπαιρναν όλοι και έπιναν ασημωμένο νερό και εύχονταν μακροζωία και ευτυχία στο ζευγάρι.

Η πεθερά της νύφης έβγαζε την παντόφλα της και - άκουσον, άκουσον, συνήθειες- έπιανε μ' αυτή νερό από την πηγή και πρόσφερε στην νύφη να πιει. Η νύφη έπρεπε να πιει μια γουλιά σε ένδειξη σεβασμού και υποταγής.

Μετά έπαιρνε μια κανάτα (μαστραπά) γεμάτη νερό, την έβαζε στο κεφάλι της και όποιος συγγενής ή συμπέθερος την πλησίαζε, κινούσε την κανάτα με κατάλληλο τρόπο και τους κατάβρεχε.

Οι μάγειροι έφερναν σ' ένα κάνιστρο κομμάτια κρέας ψητό ή βραστό, ψωμιά και κρασί και το μοίραζαν στους καλεσμένους που είχαν ακολουθήσει αυτή την εκδήλωση, η οποία ήταν και η τελευταία εκδήλωση του γάμου. Σε λίγο επέστρεφαν όλοι από την πηγή στο σπίτι του γαμπρού και αφού έπιναν τα τελευταία ποτηράκια, ετοιμάζονταν οι καλεσμένοι να αποχωρήσουν. Χαιρετούσαν τους νεόνυμφους και τα πεθερικά, στη εξώπορτα τους επιστρεφόταν το σακούλι που είχαν φέρει το «ντενταρούκι». Μέσα στο σακούλι τους είχαν βάλει ένα κομμάτι πίτα, γλυκά, κουφέτα και ένα κομμάτι βραστό κρέας. Μέχρι το ηλιοβασίλεμα της Δευτέρας τέλειωναν όλες οι εκδηλώσεις. Αποχωρούσε και ο τελευταίος καλεσμένος, ξένος ή συγγενής και άρχιζε η επιστροφή στην καθημερινότητα από την επόμενη της Δευτέρας.

Στο χωριό μας **ο τελευταίος γάμος έγινε με όλα αυτά τα παλαιά έθιμα**, από ότι θυμάμαι, **ήταν ο γάμος του Βαγγέλη Σουλιμιώ τη**

Το πρωί της Δευτέρας μετά το γάμο "Τριφυλία-Μεσσηνία"

Συντάκτης: Σουλιμιώτης Αλέκος

. Ήταν επιθυμία του πατέρα του, Μπάρμπα Νίκου, του ανθρώπου με την μεγάλη καρδιά, με το χαμόγελο και τα ζεστά γλυκά λόγια του...

Ο γάμος αυτός έγινε το 1956. ο σεβαστός κι' αγαπητός θείος μου, πρώτος ξάδερφος του πατέρα μου, πάντρεψε το πρώτο του αγόρι, τον **Ευάγγελο** με μια εξαιρετη κοπέλα, νοικοκυρά, εργατική και καλοσυνάτη, πάντα χαμογελαστή και γλυκομίλητη, τη **Φρόσω**

, από ένα γειτονικό χωριό, το Αρτίκι. Στις αρραβώνες του Ευάγγελου και στο γάμο του αναβίωσαν όλα τα παλαιά έθιμα και όλοι, πραγματικά όλοι ευχαριστήθηκαν.

πηγή: από το βιβλίο "**Βρύσες Τριφυλίας**" του **Αλέκου Σουλιμιώ τη**